

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204916
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2714204916.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: X. W., W.. XX.X.XXXX, F. L.. E. XXX/XX, Q., občianka SR, zast. JUDr. Daliborom Kuciaňom, advokátom, AK so sídlom Nitrianska č. 5, Piešťany, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-664/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke k rukám jej právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 517,14 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur na účet: L. XX XXXX XXXX XXXX XXXXXXXX Slovenskej pošty a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, a to do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-664/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, ktorý bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 3.234,86 eur s príslušenstvom, poplatok za rozhodcovské konanie a trovy právneho zastúpenia v rozhodcovskom konaní. Právny zástupca navrhovateľky svoju právnu argumentáciu oprel o § 40 ods. 1 písm. c),j), § 40 ods. 2, § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, je zmluvou, ktorej obsah nemohol spotrebiteľ ovplyvniť, t.j. nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Poukazuje na body 2,3 rozhodcovskej zmluvy. Zastáva názor, že o rozhodcovskú zmluvu vyžadujúcu od spotrebiteľa riešiť spory výlučne v rozhodcovskom konaní, ide aj ak má spotrebiteľ „možnosť“ vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by začalo rozhodcovské konanie na návrhu dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Navrhovateľka rozumela len tomu, kde má na nanútenú rozhodcovskú zmluvu uviesť svoj podpis, ktorej uzavretie je podmienkou schválenia úveru. Právny zástupca navrhovateľa je toho názoru, že predkladanie rozhodcovských zmlúv spolu so žiadosťou o úver za stavu, keď spotrebiteľia nepoznajú ani pravidlá arbitráže, nevenujú jej pozornosť, sa zneužíva absurdne k záveru o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Považuje za neakceptovateľné, aby odporca presúval zodpovednosť

na navrhovateľku ako na slabšieho spotrebiteľa a aby súd takúto rozhodcovskú zmluvu akceptoval. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná podľa § 53 ods. 5 OZ, čo spôsobuje jej neplatnosť.

Žiadal zrušiť vyššie špecifikovaný rozhodcovský rozsudok z nasledovných dôvodov: a) neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), b) neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilým na rozhodovanie rozhodcovským súdom, pretože nie sú a ani neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa najmä európske smernice a rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo predstavuje samo o sebe dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku (§40 ods. 1 písm. j) z. č. 244/2002 Z. z.), c) neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že sa navrhovateľka vopred nemohla skutočne oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľnými podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ, d) pretože znie na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (§45 ods. 1 písm. c) z. č. 244/2002 Z. z.) a ktoré vzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53 ods. 5 OZ).

Zároveň poukázal na ustanovenie § 43 ods. 1 z. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Navrhovateľka žiadala: 1/zamietnuť žalobu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 pôvodne podanú na rozhodcovskom súde, 2/ uplatnila si primerané finančné zadosťučinenie 1000 eur, trovy právneho zastúpenia a 3/ doplneným podaním doručeným súdu 2.9.2015 žiadala určiť za neplatnú dohodu č. 8100059206 o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.8.2013 .

OS Skalica uznesením č. k. 7C/151/2014-46 zo dňa 17.09.2014 povolil odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku č.k. RK-PC-664/14-LP zo dňa 15.7.2014. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2015 v spojení s uznesením KS v Trnave č.k. 24Co/744/2014-60 zo dňa 20.5.2015.

Navrhovateľka na podanom návrhu trvala. Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľky, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 28.8.2013, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, rozhodcovskou zmluvou č. 8100059206 zo dňa 28.8.2013, oznámením veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi/ zmluvou o revolvingovom úvere z 28.8.2013, kartou klienta, rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-664/14-LP zo dňa 15.7.2014, žalobou podanou na Victoria rozhodcovský súd dňa 25.6.2014 z 8.4.2014, pokusom o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 10.3.2014, pripojeným rozhodcovským spisom stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. RK-PC-664/14-LP, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľka ako spotrebiteľ vyplnila dňa 23.8.2013 v Q. časť údajov na listine označenej ako „ Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, číslo zmluvy (VS): 8100059206“, v ktorej žiadala o poskytnutie čiastky úveru 1500 eur. Odporca ako právnická osoba vyplnil dňa 28.8.2013 v Bratislave časť údajov na listine označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, číslo zmluvy (VS): 8100059206“, v ktorej schválil navrhovateľovi poskytnutie čiastky úveru 1500 eur. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 28.8.2013 (zmluva o revolvingovom úvere č. 8100059206) je okrem iného uvedené, že bola schválená výška úveru 1500 eur, výška mesačnej splátky 80,37 eur po dobu 42 mesiacov, RPMN 69,30 %, celková čiastka na splatenie dlžníkom v sume 3375,54 eur. Navrhovateľka s odporcom uzatvorili dňa 28.8.2013 rozhodcovskú zmluvu č. 8100059206, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy budú riešené cestou súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi.

Podľa rozhodcovskej zmluvy v písomnej forme dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný (ods. 2 zmluvy).

Podľa rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia rozhodcovskej zmluvy (ods. 7 zmluvy).

Navrhovateľka pri výsluchu pred súdom uviedla, že si zobrala pôžičku, lebo im chýbali peniaze na rekonštrukciu domu.

Odporca doručil dňa 25.6.2014 na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline žalobu proti X.N. W., W.. XX.X.XXXX a žiadal, aby jej bola uložená povinnosť (v tomto konaní je to navrhovateľkou) zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. sumu 3234,86 eur s príslušenstvom, a to zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne z konkrétne špecifikovaných súm, a to až do dňa kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho od dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.234,86 eur do zaplatenia, poplatok za rozhodcovského konanie, trovy právneho zastúpenia.

Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline vyhovel žalobe v celom rozsahu rozhodcovským rozsudkom č. k. RK-PC-664/14-LP zo dňa 15.7.2014. Predmetný rozhodcovský rozsudok prevzala navrhovateľka (X. W.) dňa 25.7.2014 a následne navrhovateľka doručila na Okresný súd Skalica dňa 12.8.2014 žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Na rozhodcovskom rozsudku je vyznačená právoplatnosť na deň: 12.8.2014.

Rozhodca takto rozhodol na základe tvrdení žalobcu (v tomto konaní odporcu) uvedených v žalobe z dôkazov, ktoré predložil. V tejto súvislosti poukázal na čl. 15 ods. 1 Rokovacieho poriadku kde je uvedené, že rozhodca je oprávnený vydať aj rozhodnutie bez vyjadrenia žalovaného, ak sa v ňom uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúcej zo skutočností uvedených žalobcom. Rozhodca dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a jeho nárok je oprávnený a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodcovského rozsudku. Zároveň rozhodca poukázal, že rovnako ako všeobecný súd aplikoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a v súlade s týmto posudzoval, či sankcie dojednané zmluvou uplatnené žalobcom v tomto rozhodcovskom konaní nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ a tiež, zmluva obsahuje všetky náležitosti o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v rozhodnom čase.

Z poučenia rozhodcovského rozsudku súd zistil, že žalovaná (tu: navrhovateľka) bola poučená o možnosti podať žalobnú odpoveď, na základe ktorej dôjde k zrušeniu rozhodnutia a rozhodcovský súd opätovne vo veci rozhodne alebo sa môže obrátiť na príslušný súd v lehote 30 dní.

Právny zástupca odporcu v rámci písomných vyjadrení k návrhu uviedol, že návrh nezodpovedá skutkovému a právnemu stavu plynúcemu z rozhodcovského konania sp. zn. RK-PC-664/14-LP.k. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou zmluvou. Rozhodcovská zmluva predstavuje samostatný právny úkon po stránke formálnej ale aj materiálnej. V súvislosti s posudzovaním individuálnosti dojednaní odkázal na ust. § 53 ods. 2 OZ. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy podľa jeho názoru výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2 zmluvy), ale výslovne aj právom na jednostranné odstúpenie spotrebiteľa v lehote 14 dní od uzatvorenia. Navrhovateľka uzavrela zmluvu dobrovoľne a nevyužila právo na odstúpenie. Pri svojej argumentácii sa odvolal aj na rozhodovaciu činnosť NS SR (uznesenie sp. zn. 3M Cdo 14/2011 zo dňa 22.11.2012). Právny zástupca ďalej uviedol, že v tejto prejednávanej veci ani nie je rozhodcovská zmluva súčasťou všeobecných podmienok či inej zmluvy a navrhovateľka pri jej odmietnutí mohla bez dôsledkov uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere. Z formulácie rozhodcovskej zmluvy mu vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené alternatívne všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Podľa jeho názoru navrhovateľka mohla buď nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy či jednostranne dosiahnuť zánik dohody bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu hlavnej zmluvy. Cieľom § 53 ods. 4 písm. r) OZ nie je zneplatnenie rozhodcovskej zmluvy ako takej, ale zaručiť spotrebiteľovi v pozícii navrhovateľa právo vybrať si miesto pre rozhodovanie o jeho žalobe. Poukázal na to, že základným právom spotrebiteľa nie je právo na porušovanie zmluvy či dokonca na výhodnejšie postavenie z tohto porušovania. Právny zástupca je presvedčený, že rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou. V tejto súvislosti odkazuje na rozhodnutie KS v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 z 31.1.2014, KS v Banskej Bystrici sp. zn. 10CoE/328/2013 z 10.12.2013 súhlasí s tvrdením, či rozhodnutie OS Rimavská Sobota sp. zn. 1Er/1210/2013. Pritom z rozhodcovského rozsudku mu vyplýva, že rozhodcovský súd sa zaoberal postavením žalovanej, a to hlavne z pohľadu predpisov

na ochranu spotrebiteľa. Nemožno tvrdiť, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje na plnenie rozporné s dobrými mravmi, lebo ide o plnenie, ku ktorému sa navrhovateľka zaviazala pri uzatvorení zmluvy.

Právny zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľka bola osobne poučená o všetkých procesných právach, ich obsah je daný aj zákonom. Je toho názoru, že možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu objektívne existovala nielen v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, ale aj počas plynutia lehoty na odstúpenie od nej či následne kedykoľvek. V tejto súvislosti sa odvolal na § 12 ods. 3 z. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 2 ods. 3,4 z. č. 200/2011 Z. z. Podľa jeho názoru je potrebné rozlišovať možnosť s niečím sa oboznámiť a nevyužitie tejto možnosti. Poukázal na publikačnú formu Obchodného vestníka a Zbierky zákonov.

V poslednom písomnom vyjadrení právny zástupca odporcu dal súdu do pozornosti, že na podklade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu nebol k dnešnému dňu podaný návrh na vykonanie exekúcie odvolávajúc sa aj na § 243d ods. 1 Exekučného poriadku. Celá žaloba je podľa jeho vyjadrenia postavená len na všeobecných formuláciách, neurčitých vyjadreniach, absentuje tu akýkoľvek právny záujem na návrhu a rozhodcovský rozsudok objektívne prestal účastníkov zaväzovať. Žiadal návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca navrhovateľa sa v rámci argumentácie odvolal na § 40 ods. 1 písm. c), j) zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú zmluvu považuje za neplatnú pre absenciu ustanovení, čo je to rozhodcovské konanie a všeobecné konanie. Považuje za potrebné zrušiť rozhodcovský rozsudok (aj napriek ust. § 243d ods. 1 exekučného poriadku) z dôvodu právnej istoty, lebo ak súd dospeje k zrušeniu rozhodcovského rozsudku s odôvodnením na § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní, bude to mať vplyv na usporiadanie vzájomných práv a povinností medzi účastníkmi konania.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Súd v tomto konaní aplikoval ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase začatia rozhodcovského konania v zmysle § 16 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, t.j. účinného k 25.6.2014, kedy bola podaná žaloba na Victoria rozhodcovský súd. (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“).

Podľa § 3 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 1 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory a) o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, b) o osobnom stave, c) súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí, d) ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a vyrovnacieho konania.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a), c), j) zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní (účinný ku dňu vyhlásenia rozhodcovského rozsudku, t. j. dňa 15.7.2014), žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Predmetom konania je návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-664/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline.

V zmysle § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní súd najprv skúmal včasnosť podania návrhu, nakoľko ide o prekluzívnu lehotu. Z doručenky súd zistil, že navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 25.7.2014 a návrh bol doručený súdu dňa 12.8.2014. Teda prekluzívna lehota na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku je v danom prípade zachovaná.

Súd vychádzal z toho, že navrhovateľ má na takomto určení daný naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Navrhovateľka uviedla ako dôvody zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku absenciu právomoci rozhodcovského súdu, že znie na plnenie rozporné s dobrými mravmi (§45 ods. 1 písm. c) z. č. 244/2002 Z. z.), vzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53 ods. 5 OZ) a bolo porušené ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j). Absenciu právomoci rozhodcovského súdu opiera o tieto skutočnosti: a) rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ; b) spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilým na rozhodovanie rozhodcovským súdom (§ 40 ods. 1 písm. a) zákona o rozhodcovskom konaní) a ani neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 40 ods. 1 písm. j) zák. o rozhodcovskom konaní); c) navrhovateľka sa vopred nemohla skutočne oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu.

Súd teda skúmal či sú splnené vyššie uvedené zákonné dôvody, na základe ktorých sa navrhovateľ tomto konaní domáha zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku.

Po oboznámení sa s vecou súd zistil, že rozhodcovský súd je oprávnený vydať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskom spore, nakoľko predmetom nebol spor vylúčený z jeho rozhodovania v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala a ani z pripojeného spisu rozhodcovského súdu nevyplýva, že navrhovateľka v rozhodcovskom konaní namietala, že sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala (namietané ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) zákona o rozhodcovskom konaní), preto v tejto časti je návrh nedôvodný.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Navrhovateľka popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že ak by ju neuzavrela, nebol by jej odporca poskytol úver. Súd je toho názoru, že uvedené tvrdenie je v rozpore s rozhodcovskou zmluvou, nakoľko po oznámení odporcu o schválení úveru zo dňa 28.8.2013 bežala navrhovateľke lehota 14 dní, kedy mohla od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu. Rozhodcovská zmluva bola účastníkmi konania platne uzatvorená, podpísaná obidvomi zmluvnými stranami a rozhodcovské súdy sú v nej presne identifikované, pričom výber konkrétneho rozhodcovského súdu bol ponechaný na stranu, ktorá podá žalobný návrh (namietané ustanovenie § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní). Z toho vyplýva, že nie je ani neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle 53 ods. 4 písm. r) OZ.

Podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov účinný k dňu uzavretia rozhodcovskej zmluvy dňa 20.9.2012 (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j), k) zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1,2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z obsahu rozhodcovského rozsudku súd zistil, že rozhodca síce vo svojom rozhodcovskom rozsudku v odôvodnení uviedol, že pri rozhodovaní vo veci aplikoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Konkrétne posudzoval, či sankcie dojednané zmluvnou a uplatnené v rozhodcovskom konaní nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ a nasl., pričom rozhodca dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola dojednaná v súlade s týmto zákonom.

Súd k tomuto záveru rozhodcu uvádza nasledovné: rozhodca síce konštatuje aplikáciu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, avšak nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy v rozpore s platnými predpismi a nesprávne aplikoval všeobecne záväzné právne predpisy.

Zo žiadosti navrhovateľky zo dňa 23.8.2013 súd zistil, že požiadala odporcu o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100059206, konkrétne o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur s mesačnou splátkou vrátane úrokov vo výške 80,37 eur, s počtom splátok 42 a o revolving vo výške 790,84 eur . Odporca dňa 28.8.2013 oznámil navrhovateľke schválenie úveru vo

výške 1500 eur s počtom splátok 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky úveru 80,37 eur a revolvingu vo výške 902,92 eur. Odporca navrhovateľke vyplatil reálne len sumu 1.284,25 eur z úveru.

Odporca neakceptoval žiadosť navrhovateľa o poskytnutie úveru v celom rozsahu, čo spôsobuje neplatosť zmluvy o úvere, nakoľko následne navrhovateľ písomne neakceptoval nový návrh na uzatvorenie zmluvy formou oznámenie veriteľa o schválení úveru.

V zmluve tiež nie je v zmysle § 9 ods. 1 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve sa uvádza len výška splátky bez bližšej špecifikácie čo spôsobuje, že na uver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) z. č. 129/2010 Z.z.).

Odporca nepreukázal, že uplatnená zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná, je obsiahnutá len v Zmluvných dojednaniach, ktoré nie sú podpísané obomi účastníkmi, sú vopred pripravené navrhovateľom, napísané malým, ťažko čitateľným písmom.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne, nakoľko boli splnené podmienky ust. § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní na základe, ktorých je možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Namietané porušenie ustanovení § 40 ods. 1 písm. a), c), navrhovateľka nepreukázala.

Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Vzhľadom na tvrdenie odporcu, že rozhodcovský rozsudok prestal navrhovateľku zaväzovať v zmysle § 243d ods. 1 Exekučného poriadku súd dodáva, že navrhovateľka podala na súd návrh v čase pred účinnosťou § 243d ods. 1 citovaného právneho predpisu. Aj napriek faktu, že rozhodcovské rozhodnutie prestalo účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať, navrhovateľka v konaní (v rámci návrhu na vydanie predbežného opatrenia) preukázala, že odporca sa snažil domôcť platenia predložením dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi navrhovateľky. Preto i súd návrhu vyhovel, keďže doposiaľ zostával rozhodcovský rozsudok v platnosti.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Navrhovateľka bola v konaní úspešnou, preto jej súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 517,14 eur, ako si ju správne vyčíslil jej právny zástupca s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky. Odmenu za jeden úkon právnej služby si správne uplatnil vo výške 61,85 eur za rok 2014 a vo výške 66 eur za rok 2016. Trovy právneho zastúpenia v sume 517,14 eur pozostávajú z týchto položiek: 1/ odmena za úkony právnej služby: v r. 2014: 3 x 61,85 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, vyjadrenie sa k odvolaniu); v r. 2016: 1 úkon á 66 eur za účasť na pojednávaní 3.3.2016 ; v r.2015: 2x 1 úkonu z 64,54 eur (t. j. 64,54 eur) za návrh na nariadenie predbežného opatrenia, vyjadrenie k odvolaniu voči vydanému predbežnému opatreniu; 2/ režírný paušál v r. 2014: 3 x 8,04 eur; v r. 2015: 2 x 8,39 eur, v r. 2016: 1x 8,58 eur; 3/ Náhrada cestovného vo výške 37,217 eur (pri účasti na pojednávaní 3.3.2016 na trase Piešťany - Skalica a späť, 148 km pri spotrebe 6,2 l/100km a cene

paliva 1,10 eur na 1 liter; 4/ náhrada za stratu času pri ceste na pojednávanie 3.3.2016 v sume 114,40 eur (8 polhodín x 14,30 eur).

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch je navrhovateľ ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur podľa položky 3 písm. c) citovaného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.